

COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE
MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW

van

DINSDAG 21 APRIL 2009

Namiddag

COMMISSION DE L'ECONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'EDUCATION, DES
INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES CLASSES MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE

du

MARDI 21 AVRIL 2009

Après-midi

De vergadering wordt geopend om 14.20 uur en voorgezeten door de heer Bart Laeremans.
La séance est ouverte à 14.20 heures et présidée par M. Bart Laeremans.

01 Vraag van de heer **Peter Logghe** aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "de sociale zekerheid bij zelfstandigen" (nr. 12530)

01 Question de M. Peter Logghe à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "la sécurité sociale des indépendants" (n° 12530)

01.01 **Peter Logghe** (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik ben blij dat ik voor een volle zaal geïnteresseerden de eerste vraag op u mag afvuren.

Mijn vraag gaat over de socialezekerheidsbijdragen van zelfstandigen. In kringen van boekhouders doet de jongste dagen of weken het volgende verhaal de ronde, mevrouw de minister. Om betaling van de socialezekerheidsbijdragen in België te ontlopen, zouden steeds meer zelfstandigen de boeken hebben neergelegd en de activiteiten hebben stopgezet, om op een later tijdstip de zelfstandige activiteiten te hervatten. Zij zouden er daarbij voor opteren het socialezekerheidssysteem en vooral de socialezekerheidsbijdragen van Groot-Brittannië te onderschrijven, waar de premies voor de bijdragen een stuk lager liggen dan in België.

Mevrouw de minister, hebt u dat verhaal ook gehoord?

Ten tweede, kan men inderdaad, zonder de zetel van de zelfstandige activiteit naar Groot-Brittannië over te brengen, opteren voor het Britse socialezekerheidssysteem?

Ten derde, is de plaats van domicilie voldoende of moet men ook de zelfstandige activiteit zelf naar Groot-Brittannië overbrengen om socialezekerheidsbijdragen in Groot-Brittannië te betalen?

Ten vierde, als dat soort van verhalen klopt, wordt het dan niet dringend tijd om op een interministerieel overleg met de EU-lidstaten de materie ter sprake te brengen? Misschien is dat al gebeurd. Werd hierover al overleg gepleegd? Zijn de resultaten van dat overleg bekend?

Ik vraag u dus een stand van zaken met betrekking tot die dossiers.

01.02 Minister **Sabine Laruelle**: Mijnheer de voorzitter, (...) niet bekend, maar als u een concreet geval kan voorleggen, zal dat uiteraard worden onderzocht.

In de praktijk komt het echter wel frequent voor dat zelfstandigen zich aansluiten bij de Britse sociale

zekerheid en zich na een heel korte periode naar België laten detacheren. Op die manier kunnen zij in België een zelfstandige activiteit uitoefenen terwijl ze hiervoor de Britse socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn die inderdaad lager zijn dan de Belgische socialezekerheidsbijdragen.

Het moet ook vermeld dat de Britse sociale zekerheid in minder uitkeringen voorziet dan de Belgische sociale zekerheid.

De wet van sociale zekerheid die van toepassing is, wordt bepaald door de Europese en de nationale wetgeving. Het is dus geen keuze of optie.

Als de betrokkene alleen in Groot-Brittannië een zelfstandige activiteit uitoefent, met een vennootschap die in België gevestigd is, is hij krachtens artikel 13, §2, b, van de verordening van de Europese richtlijn 1408/71 onderworpen aan de Britse wetgeving inzake sociale zekerheid.

Indien hij in een Belgische vennootschap een mandaat bekleedt, wat door de Belgische wetgeving als een zelfstandige activiteit wordt gekwalificeerd, en daarnaast een zelfstandige activiteit in Groot-Brittannië uitoefent, is hij overeenkomstig artikel 14bis, §2, van de voornoemde verordening onderworpen aan de wet van sociale zekerheid van zijn woonland, als hij daar een deel van zijn activiteiten uitoefent.

De plaats van domicilie is op zich niet voldoende om het land van onderwerping te bepalen. Het algemeen uitgangspunt is dat men als zelfstandige in principe socialezekerheidsbijdragen verschuldigd is in het land waar men werkt. Wanneer men evenwel in verschillende lidstaten een zelfstandige activiteit uitoefent, dan zal men socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn in de lidstaat waar men woont.

Wat uw laatste vraag betreft, de situatie die u schetst werd voor zover ik weet nog niet uitgeklaard op het interministerieel overleg van de Europese lidstaten.

01.03 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw volledig antwoord. Ik noteer dat het gaat over gecumuleerde voorwaarden, domicilie en daarbovenop de plaats van activiteit. Alles staat of valt natuurlijk met het systeem van controle. Ik noteer ook dat dit nog geen onderwerp heeft uitgemaakt van interministerieel overleg. Misschien moet dat toch wel eens gebeuren. De verhalen gaan rond in kringen van boekhouders. Dat zijn toch de best geplaatste mensen om dat soort zaken te noteren. Ik ben blij dat u dit noteert en dat het bij gelegenheid het voorwerp van interministerieel overleg kan uitmaken.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

02 Question de M. Jean-Luc Crucke à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "la digitalisation du patrimoine scientifique et artistique" (n° 12403)

02 Vraag van de heer Jean-Luc Crucke aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "de digitalisering van het wetenschappelijk en artistiek erfgoed" (nr. 12403)

02.01 Jean-Luc Crucke (MR): Monsieur le président, madame la ministre, bien que 15 millions d'euros, ce qui en soi n'est pas mal, aient été investis depuis 2005 dans le processus de digitalisation du patrimoine scientifique et artistique de la Belgique, vous n'avez pas hésité à affirmer très récemment dans la presse qu'à ce rythme, il faudrait 100 ans pour digitaliser l'ensemble des collections.

Le 27 mars dernier vous avez proposé, en Conseil des ministres, la mise en place d'un partenariat privé-public pour financer la préservation du patrimoine et sa mise à la disposition du plus grand nombre.

Quelles seront les modalités de ce partenariat? Quand pensez-vous pouvoir le concrétiser? Les sommes reprises dans ce partenariat visent-elles à diminuer cette période de 100 ans et donc à optimiser les montants qui ont déjà été investis? En appliquant une simple règle de trois, on se rend compte qu'il serait question de 150 millions d'euros? Ce montant est-il exact? Quelles seront les retombées que ce projet de partenariat aura sur l'emploi? Quels avantages les entreprises pourront-elles en retirer? Je pense qu'en la matière, il n'est pas seulement question de patrimoine. En effet, cela pourrait peut-être servir d'exemple sur le plan professionnel en vue d'emporter des marchés, notamment à l'étranger.

02.02 Sabine Laruelle, ministre: Monsieur le président, monsieur Crucke, je vous remercie pour cette question. J'ai effectivement fait passer un point au Conseil des ministres du 27 mars dernier relatif à ce

projet de partenariat public-privé qui concerne la digitalisation des collections contenues dans les établissements scientifiques fédéraux (ESF).

Comme vous le soulignez, les établissements scientifiques fédéraux représentent un patrimoine de 6 milliards d'euros et 80 millions d'objets à digitaliser. Jusqu'à présent, le gouvernement n'est pas resté inactif. Sont prévus: 4,3 millions d'euros sur base annuelle, 3 millions sur les fonds propres des établissements scientifiques et 2 millions d'euros dans le cadre du partenariat public-privé digitalisation des ESF et du CEGES pour 2009. En outre, 2 millions d'euros ont été octroyés pour la cinémathèque. À ce rythme, il nous faudra une centaine d'années! On reproche souvent aux politiques d'avoir une vision à très court terme. Toutefois, entamer un travail qui s'achèvera dans cent ans, c'est peut-être voir à trop long terme. Il faut trouver un juste équilibre!

Ce partenariat public-privé se base sur une procédure européenne. Les appels d'offres seront prochainement lancés. Si le projet se concrétise et si des partenaires privés sont intéressés, nous serons les premiers au niveau européen à nous lancer dans un partenariat de ce type pour la digitalisation.

Les objectifs visés sont la numérisation mais aussi l'accessibilité et la préservation d'un certain nombre d'anciens documents qu'il faut consulter avec énormément de précaution tant leur état de conservation est délicat. Des priorités seront évidemment définies en fonction de ces trois objectifs.

J'espère ainsi revenir fin 2009-début 2010 au gouvernement avec des propositions de partenaires privés. C'est en fonction de ce que les partenaires privés peuvent apporter en termes de mécénat tant au niveau des compétences que d'un point de vue financier, que nous pourrons définir plus concrètement ce que sera réellement ce partenariat public-privé. Il s'agit de lancer un appel d'offres européen. Nous verrons si les partenaires privés intéressés pourront rentrer dans le cadre qui a été défini.

En effet, il faut se rendre compte qu'une œuvre n'est pas une autre. Certaines œuvres sont encore soumises aux droits d'auteur, d'autres pas.

Certaines œuvres appartiennent au patrimoine fédéral, d'autres sont mises à disposition du patrimoine fédéral. Il faudra, évidemment, pouvoir intégrer l'ensemble de ces nuances dans ce partenariat public-privé. Aussi, un comité de pilotage a-t-il été mis en place afin d'assurer la gestion de cette procédure négociée. C'est la première fois que l'on va procéder de la sorte. Il faudra donc que l'on puisse s'adapter aux réalités des différentes entreprises.

En 2003, on avait estimé les montants nécessaires pour digitaliser l'ensemble du patrimoine à 150 millions d'euros. Depuis lors, un certain nombre de techniques ont évolué. Je ne suis pas certaine que le montant s'élève encore à 150 millions d'euros.

Il faut aussi se rendre compte que ce partenariat public-privé sera conclu pour le long terme. En temps de crise, le gouvernement ne pourra, en effet, pas mettre 50 millions d'un coup sur la table. J'espère qu'il pourra se réaliser en 15, 20, voire maximum 30 ans ou du moins, que l'on puisse réduire la période par un facteur 3.

Ce projet s'inscrit également dans le cadre européen. Il pourra s'intégrer totalement à la constitution de la bibliothèque virtuelle européenne (Europeana); et vous aviez d'ailleurs à juste titre critiqué la Belgique lors de son lancement en disant que celle-ci avait mis très peu d'œuvres à disposition. J'espère que tout cela va pouvoir se mettre en place rapidement et que l'on pourra rapidement travailler dans une optique "win win", qui est en fait l'objectif du partenariat public-privé.

02.03 Jean-Luc Crucke (MR): Monsieur le président, je voudrais sincèrement féliciter la ministre pour ce travail et surtout, ce magnifique projet. On n'en mesure pas encore toute l'importance.

J'ai tellement critiqué en son temps au Parlement de la Communauté française la manière dont on épuisait les budgets publics pour des procédés parfois semblables. On ne voyait que par l'investissement public, c'est-à-dire qu'on se limitait dans l'objectif à atteindre et, sans vouloir faire une campagne électorale, l'objectif n'a jamais été atteint!

Effectivement, le fait de recourir à des partenariats privés-publics avec cette clause européenne telle que vous l'avez définie me semble l'objectif qui non seulement en maîtrisant le temps, peut aussi, en termes

d'efficacité, aboutir à sauver et à préserver les collections d'un patrimoine, certes, riche, mais pour qu'il reste riche, il importe d'y consentir des moyens. Par conséquent, je ne peux que vous encourager dans cette direction.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Vraag van mevrouw Sofie Staelraeve aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "de opvolging van het rapport van de High Level Group 3 procent" (nr. 12454)

03 Question de Mme Sofie Staelraeve à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "le suivi du rapport du High Level Group 3%" (n° 12454)

03.01 Sofie Staelraeve (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in 2002 heeft de Europese Raad een aantal Lissabondoelstellingen goedgekeurd. Een van de bedoelde doelstellingen is dat minstens 3% van ons bruto binnenlands product tegen 2010 aan onderzoek en ontwikkeling moet worden besteed.

Daartoe werd een speciale werkgroep, de High Level Group 3%, opgericht. De werkgroep diende uit te maken wat ons land moest doen om voornoemde doelstelling te bereiken.

In 2005 heeft voornoemde werkgroep haar rapport gepubliceerd. Uit het rapport kwam een heel pak suggesties voort. Nu al, minder dan een jaar vóór 2010, blijkt dat wij volgend jaar de 3%-doelstelling niet zullen halen. Dat is niet alleen in België het geval. Ook andere landen verkeren in hetzelfde geval.

De werkgroep stelde in haar rapport onder meer voor dat er een permanente opvolging en evaluatie van het innovatiebeleid in België nodig was. Onder meer zou in de mogelijkheid van een Innovatieraad moeten worden voorzien.

Wij hebben op federaal en regionaal niveau een aantal organen die rond innovatie werken. Niettemin blijft het idee hangen van een permanente raad van wijzen die, amper een jaar vóór 2010, zou kunnen bekijken hoe wij de beoogde 3%-doelstelling zo snel mogelijk kunnen halen.

Naar aanleiding van een wetsvoorstel van mijn collega in de commissie, die in een monitoring wil voorzien, vroeg ik mij het volgende af.

Is er misschien een piste om een dergelijke raad op te richten?

Wat is de stand van zaken ter zake?

Ik heb voor u de volgende vragen.

Wat is uw reactie? Welke analyse maakt u van de huidige stand van zaken in ons land inzake het behalen of niet behalen van de voornoemde 3%? Wat zijn volgens u de oorzaken van het niet behalen?

Ten tweede, kan u een overzicht geven of bestaat er een overzicht van de stand van zaken inzake de diverse aanbevelingen uit het rapport van de High Level Group van 2005?

Ten derde, wat vindt u van het idee van de oprichting van een permanente werkgroep die op continue basis het federale of het totale innovatiebeleid in België zou kunnen opvolgen, met de bedoeling zo snel mogelijk de beoogde 3%-doelstelling te bereiken?

03.02 Minister Sabine Laruelle: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Staelraeve, ik zal een samenvatting geven van mijn heel uitvoerig schriftelijk antwoord, dat verschillende cijfers en schema's bevat.

De oorzaken van de situatie die u beschrijft, moeten in een mondiale, Europese en Belgische context worden bekeken. Wat de mondiale context betreft, sinds 2002 blijkt dat de O&O-intensiteit – een aandeel van de O&O-uitgaven in het bbp – in veel landen, waaronder de Verenigde Staten, is gedaald vooraleer opnieuw traag te stijgen.

Die daling is aan bepaalde factoren te wijten waaronder de toegenomen concurrentie van de opkomende

landen, de toenemende internationalisering van de economie en de opening van de bedrijven – open innovation – naar externe partners – leveranciers, klanten, universiteiten, onderzoekspolen, publieke of private instellingen – om te innoveren teneinde te profiteren van de aanvullende expertises, de middelen onder elkaar te verdelen en de aan de ingrijpende ontwikkelingen gelinkte risico's te delen.

Binnen de Europese Unie met 27 lidstaten is de O&O-intensiteit enkel in Oostenrijk echt duidelijk gestegen, terwijl ze in de meeste lidstaten stagneert. Terwijl de doelstelling van de Raad van Barcelona een alomvattende Europese en voor de Europese Unie in haar geheel geldende doelstelling was, heeft elk land eerder de aandacht op zichzelf gericht dan op het halen van de 3%-doelstelling met een brede aanpak via het tot stand brengen van originele samenwerkingsverbanden of via het oprichten van nieuwe netwerken.

In België was de economische groei van het bbp groter, ook al zijn de O&O-uitgaven in reële waarde gestegen, waarbij de ratio O&O-uitgaven/bbp is gedaald. Als het bbp verhoogt, daalt de ratio.

In feite hebben de O&O-uitgaven geen voordeel getrokken uit die economische opleving, hoewel de traditionele modellen dat lieten vermoeden. In België zijn er net zoals elders fusies, aankopen, sluitingen en delocalisaties geweest. Ons land is echter des te zwaarder getroffen daar het O&O slechts in enkele bedrijven is geconcentreerd.

Niettemin was een van de besluiten van de High Level Group te vermijden zich te focussen op de kostprijs van de 3%-doelstelling. Het plan was dus de ontwikkelingsbasis, die aan hevige concurrentie onderhevig is, te verstevigen, stimuli te verschaffen en voor de toekomstige ontwikkeling van het onderzoek een geschikt systeem uit te werken.

De High Level Group heeft discussiethema's vastgesteld voor toekomstige acties, opgedeeld in aanbevelingen voor een positieve dynamiek. Daarvan ressembleren slechts enkele aanbevelingen uitsluitend onder de federale overheid, met name meer gerichte fiscale stimuli voor investeringen en het scheppen van banen, de gedeeltelijke vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing voor onderzoek- en ontwikkelingsmedewerkers en de ontwikkeling van een statuut voor jonge, innoverende ondernemers.

Deze aanbevelingen werden ruimschoots uitgewerkt sinds het verslag van de High level Group. Nu wordt een bedrag van meer dan 250 miljoen euro besteed in het raam van de vermindering van de bedrijfsvoorheffing, zonder daarbij nog de verlichte fiscaliteit inzake royalty's en de innovatiepremie te vermelden. De omzetting van de Europese richtlijn inzake een wetenschappelijk visum waarbij de gastovereenkomst voor onderzoekers uit derde landen fors wordt vereenvoudigd, verloopt vlot in België. De achterstand bij de omzetting van richtlijnen met betrekking tot technologieën, innovatie, onderzoek enzovoort is klein of zelfs onbestaand.

Ik hecht eveneens veel belang aan de aanbevelingen die betrekking hebben op de uitbreiding van de onderzoeksinfrastructuur door middel van nieuwe instrumenten die onderzoekstechnologie, ontwikkeling en vernieuwing samenbrengen.

Veel aandacht zal worden besteed aan de grote Belgische onderzoeksinfrastructuur en aan de bijdrage van België in de Europese onderzoeksinfrastructuur. Het komt erop neer Belgische teams in de omvangrijke Europese netwerken in te passen. Er worden extra budgetten uitgetrokken. Hetzelfde geldt voor alle Europese initiatieven, zoals Joint Programming, ERA-NET enzovoort. België past zich dus resoluut in, in de ERI.

De verschillende benadering versterkte de notie van een Belgische onderzoeksruimte die de actieve medewerking van alle institutionele partners noodzakelijk maakt. De vernieuwing van de Federale Raad voor Wetenschappelijk Beleid is trouwens een onontbeerlijke en doorslaggevende stap om het overleg te versterken en een alomvattende visie uit te werken op de Belgische onderzoeksruimte.

Wat uw laatste vraag betreft, de High Level Group was uitgedacht als een unieke oefening. De aanbevelingen ervan werden in de overlegorganen besproken en op ruime schaal verspreid. Om de Federale Raad voor Wetenschappelijk Beleid nieuw leven in te blazen, lijkt het mij echter aangewezen deze, zij het in de mate van het mogelijke, te betrekken bij de opvolging en de bespreking van deze zaak.

Het federaal wetenschappelijk beleid heeft in 2007 een peer review georganiseerd samen met het DG Onderzoek in het raam van de procedure open method of coordination. De Europese Commissie en

enkele internationale experts werden uitgenodigd om gedurende enkele dagen te debatteren over het Belgische innovatiesysteem en inzonderheid over de policy mix ervan.

De experts hebben een vijftigtal Belgische experts en verantwoordelijken ontmoet. Het verslag van de peer review sluit nauw aan bij dat van de High Level Group en omvat 37 voorstellen waarvan een gedeelte nu wordt toegepast.

Dat verslag is beschikbaar op de website van het federaal wetenschappelijk beleid. Als u een e-mailadres heeft, kan ik het u toesturen. Het is wat lang, maar ik heb nog een langer antwoord.

03.03 **Sofie Staelraeve** (Open Vld): Ik zal het lange antwoord met genoegen ontvangen en lezen. Heel veel van de bevoegdheden ter zake zijn regionaal. Als federale minister heeft u louter een coördinerende en hoogstens wat afstemmende rol voor een aantal specifieke federale maatregelen die u heeft aangehaald uit het rapport waar u mee bezig bent.

Als klein land moeten wij vooral inzetten op samenwerking en netwerking. Die accenten heeft u heel duidelijk meegegeven. Ik zal het schriftelijk document uitgebreid bekijken. Dank u voor uw antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 **Vraag van de heer Ben Weyts aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "de verlaging van de leerplichtleeftijd" (nr. 12628)**

04 **Question de M. Ben Weyts à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "l'abaissement de l'âge de l'obligation scolaire" (n° 12628)**

04.01 **Ben Weyts** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijn vraag handelt over een punt dat op de agenda stond van het Overlegcomité en waar naar verluidt ook een akkoord over bereikt is.

Op 18 maart stond op het Overlegcomité het wetsontwerp geagendeerd dat een verlaging van de leerplicht naar de leeftijd van vijf jaar impliceert. Naar verluidt bestaat er een akkoord tussen de federale regering en de Gemeenschappen om de leerplichtleeftijd tot de leeftijd van vijf jaar te verlagen. Over de financiële aspecten moeten de federale regering en de Gemeenschappen echter nog tot een akkoord komen voor de inwerkingtreding van dit wetsontwerp.

Mijn vragen aan u zijn de volgende, mevrouw de minister. Ten eerste, wat houdt het akkoord concreet in? Ten tweede, wat is de timing voor de uitvoering van dat akkoord? Ten derde, wat zijn de financiële implicaties van de uitvoering van het akkoord voor elke Gemeenschap? Ten vierde, impliceert de uitvoering van het regeerakkoord – want ik veronderstel dat dit daar een eerste stap voor is – ter zake ook een aanpassing van de financieringswet? Zo ja, wanneer? Wat zijn dan de financiële gevolgen voor de federale overheid en voor elk van de Gemeenschappen afzonderlijk?

04.02 Minister **Sabine Laruelle**: Mijnheer de voorzitter, het federaal regeerakkoord van 18 maart 2008 voorziet in de verlaging van de aanvang van de leerplicht naar de leeftijd van vijf jaar.

Ik zou het eerst even willen hebben over de leerplicht zelf. De leerplicht op zich draagt bij tot een lovenswaardig, democratisch en hoogstaand doel waarvan het af en toe gepast is dit in herinnering te brengen: alfabetisering, gelijkheid van kansen al van bij het begin van het leven, ontwikkeling van de burgerzin, sociale gerechtigheid en respect voor het filosofische evenwicht. Het opzet van de verlaging van de leerplicht naar de leeftijd van vijf jaar bestaat er uiteindelijk in deze aspecten te versterken.

Hoewel het hier gaat om een exclusieve bevoegdheid van de federale overheid zijn wij toch zo hoffelijk geweest hierover vooraf gesprekken te voeren met de Gemeenschappen. De overeenkomst die werd gesloten binnen het Overlegcomité op 18 maart 2009 – precies een jaar na het regeerakkoord – omvat volgende drie punten. De partijen – de federale overheid en de drie Gemeenschappen – stemmen in met de tekst van het voorontwerp van wet dat door mijzelf werd voorgelegd. Deze tekst rust op twee assen, namelijk de verlaging van de leerplicht naar de leeftijd van vijf jaar en als logisch gevolg daarvan, de verlenging van de duur van de leerplicht tot dertien jaar in plaats van twaalf jaar.

Het Overlegcomité heeft kennis genomen van de overeenkomst van bovenvermelde partijen over de

principes opgenomen in de tekst. Het Overlegcomité nam eveneens kennis van het feit dat de praktische toepassingsmodaliteiten van deze maatregel voor de Gemeenschappen van even groot belang zijn als het principe zelf. Het Overlegcomité is van mening dat de toepassingsbepalingen en de financiële aspecten ervan in het bijzonder, het voorwerp moeten uitmaken van een overeenkomst tussen de federale overheid en de Gemeenschappen, nog vóór de wetswijziging ter zake in werking treedt.

Als logisch gevolg hiervan zou de Koning gemachtigd worden de inwerkingtreding van deze maatregel vast te leggen. Alle partijen binnen het Overlegcomité gaan hiermee akkoord. Bijgevolg zal ik binnenkort dit voorontwerp van wet voorleggen aan de Ministerraad opdat het Parlement hierover zo snel mogelijk zou kunnen debatteren en misschien stemmen. Vervolgens kan er worden overwogen overleg te plegen over de toepassingsmodaliteiten. Het is op dit ogenblik te vroeg om zich uit te spreken over de financiële gevolgen van deze maatregel voor de Gemeenschappen omdat de toepassingsmodaliteiten van deze maatregel in elk geval nog moeten worden besproken met de drie Gemeenschappen.

In de huidige stand van zaken heeft de maatregel geen budgettair gevolg op federaal vlak.

Ik weet dat bepaalde leden van de commissie eveneens wetsvoorstellen hebben ondertekend om de leerplicht te verlagen naar de leeftijd van vijf jaar. De bespreking van deze teksten was opgeschort omdat hierover werd gedebatteerd in het Overlegcomité.

Nu de debatten zijn afgerond en we het eerder vernoemde positieve resultaat hebben bereikt dat ik altijd wilde, hoop ik uiteraard dat alle leden van de commissie deze maatregelen zullen steunen wanneer het wetsontwerp van de regering in het Parlement zal worden besproken, vooral door degenen die hierover al eerder teksten hebben ingediend.

04.03 Ben Weyts (N-VA): Mevrouw de minister, u zegt dat dit akkoord geen budgettair gevolg heeft voor de federaal overheid.

04.04 Minister Sabine Laruelle: Dat heb ik niet gezegd. In de huidige stand van zaken heeft dit geen gevolgen.

04.05 Ben Weyts (N-VA): Dat heeft wel gevolgen voor de Gemeenschappen, want de participatiegraad in Vlaanderen van de kleuters van vijf jaar is momenteel 99 procent. Wij hebben het hier over tweehonderd vijfjarigen die nog niet naar de kleuterklas gaan. De prijs voor de leerplichtverlaging is in Vlaanderen minimaal 50 miljoen euro. Dat betekent dus 250.000 euro per kop per jaar om dat idee van u door te voeren. Waarmee is men in godsnaam bezig?

04.06 Minister Sabine Laruelle: Dat is niet een idee van mij.

04.07 Ben Weyts (N-VA): Neen, maar daar zit natuurlijk een andere agenda achter. Het gaat hier in globa over de financiering van de Franse Gemeenschap, over de aanpassing van een financieringswet. Dat zit daar natuurlijk achter.

Ik vind het hemeltergend. Hier zit momenteel maar een lid van de Vlaamse meerderheidspartijen, van CD&V. De Vlamingen hebben verschillende desiderata geformuleerd inzake BHV, inzake de staatshervormingen en hebben altijd nul op dat rekwist gekregen. De Franstaligen hebben een ding gevraagd en zij worden onmiddellijk, al na een jaar, op hun wenken bediend. Het is ongelooflijk dat CD&V, Open Vld en zelfs sp.a bereid zijn daarin mee te gaan. Dat is inschikkelijk, maar op een bepaald moment wordt inschikkelijkheid domheid, niet alleen in hoofd van Open Vld en CD&V, maar ook van oppositiepartij sp.a. Ik denk dat de leden van de N-VA, en ook anderen, het aangekondigde ontwerp met hand en tand zullen bevechten.

04.08 Sabine Laruelle, ministre: (...) Je vais me permettre de m'exprimer en français pour vous dire qu'il ne s'agit pas d'une idée personnelle: plusieurs propositions de texte ont été déposées en commission – et pas seulement par des francophones si mes souvenirs sont exacts: le point a fait l'objet d'un accord. Si votre parti refuse que les enfants soient scolarisés à partir de cinq ans, qu'on s'occupe d'eux à partir de cet âge et refusent qu'on donne à tous ces enfants la même chance, sachant que ceux qui ne sont pas scolarisés proviennent en général d'un milieu plus défavorisé, soit: nous sommes en démocratie et quand le texte arrivera, vous voterez contre. Je n'y vois pas d'inconvénient.

04.09 Ben Weyts (N-VA): Mevrouw de minister, nogmaals, het gaat over tweehonderd vijfjarigen in Vlaanderen. 250.000 euro, voor die prijs kunt u die kinderen elke dag met een Rolls Royce brengen en weer afhalen en privé's geven in een omkadering van tien leerkrachten per dag.

04.10 Minister Sabine Laruelle: (...)

04.11 Ben Weyts (N-VA): Mevrouw de minister, u hebt een andere agenda, een agenda die veel ruimer is. Het gaat hier wederom om de kluiten, om de vraag van de Franstaligen naar geld. Ik vind het nogal pedanterig, van uw kant dan, dat u daarvoor een discours doet voor de ondersteuning van de vijfjarigen, want uiteindelijk gaat het daar niet over.

De **voorzitter**: Als ik zo vrij mag zijn een kleine verwondering te uiten.

Mijnheer Weyts, aangezien het in het regeerakkoord stond, hebt u het destijds mee goedgekeurd, aanvankelijk. Ik ben evenwel blij dat het front van verzet daaromtrent iets sterker aan het worden is.

Mevrouw de minister, ik heb wel een vraag voor deze commissie. U kondigt immers een wetsontwerp aan, terwijl er al verschillende wetsvoorstellen waren ingediend. Waarom is een wetsontwerp dan nog nodig?

04.12 Sabine Laruelle, ministre: Il y avait le problème des treize ans dans les projets déposés au Parlement.

De **voorzitter**: Het kan dus ook via een amendement?

04.13 Minister Sabine Laruelle: De verschillende teksten die zijn ingediend in de commissie, vertonen een probleem omtrent de duur van de leerplicht. Vandaag is het twaalf jaar, van zes tot achttien jaar. Als we beginnen op vijf jaar, wordt dat dertien jaar. We moeten dat bekijken.

De **voorzitter**: Als ik de timing voor de werkzaamheden van de commissie goed begrijp, zal het niet meer voor het zomerreces worden behandeld?

04.14 Minister Sabine Laruelle: Neen, het zal na het zomerreces zijn.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "startende ondernemingen" (nr. 12673)

05 Question de M. Peter Logghe à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "les entreprises en phase de démarrage" (n° 12673)

05.01 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mevrouw de minister, Unizo, de overkoepelende organisatie van kmo's is erg verontrust door het lage cijfer van kleine en middelgrote ondernemingen die het langer dan vijf jaar uithouden. De economische crisis zit er natuurlijk voor iets tussen maar de organisatie van zelfstandigen merkt op dat enkele jaren geleden het overlevingspercentage na vijf jaar activiteit 76 procent bedroeg en dat dit vorig jaar is gedaald tot 68 procent. Dit is geen goede evolutie en Unizo heeft daar op zijn minst een aantal vragen bij.

Mevrouw de minister, ten eerste, bent u op de hoogte van die cijfers en heeft u er commentaar op?

Ten tweede, het is Unizo er niet om te doen het debat over de vestigingswet opnieuw te openen maar merkt toch op dat er op regeringsniveau een tendens bestaat om zoveel mogelijk mensen een zaak te laten beginnen, ook al hebben zij niet de nodige bedrijfskennis. Unizo pleit ervoor om mensen vooraleer ze een zaak opstarten minimale bedrijfskennis te laten bewijzen. Kunt u zich vinden in dit voorstel van Unizo?

Ten derde, zou het kunnen dat de allicht strengere kredietverlening daar ook voor een stuk tussen zit en dus deels oorzaak is van de sterkere uitval zodat slechts 68 procent van de kmo's het na vijf jaar nog uitzingt? Wat Unizo vooral verontrust is het feit dat in de horeca na tien jaar amper 37 procent van de zaken overleeft. Ook in het transport gaat het slechts om 41 procent, minder dan de helft. Men kan zich afvragen of de

regering geen maatregelen moet uitvaardigen voor deze sectoren en of er geen ondersteuning moet komen. Ik wil graag toch eens uw opinie daarover.

05.02 Minister **Sabine Laruelle**: Mijnheer de voorzitter, ik neem nota van de cijfers van Unizo. Uit deze rudimentaire gegevens kunnen natuurlijk geen algemene conclusies worden getrokken. Het stopzetten van een onderneming kan verschillende redenen en oorzaken hebben. We zien trouwens ook dat het aantal faillissementen al stijgt sinds januari 2008, toen van een crisis nog geen sprake was. Iedere maand van het jaar 2008, uitgezonderd maart, had al een hoger cijfer van failliete ondernemingen dan de overeenkomstige maand van het jaar 2007. De stijging van het aantal faillissementen is nog groter sinds januari 2009.

Iedere onderneming die als handels- of ambachtsonderneming in de Kruispuntbank van Ondernemingen moet worden ingeschreven, moet voorafgaandelijk de basiskennis van bedrijfsbeheer bewijzen. Ik zal dat niet schrappen. Die verplichting bestaat al sinds 1 januari 1999. Met ingang van 1 september 2008 werd het bedoeld artikel 6 gewijzigd. Sindsdien bestaat de basiskennis van bedrijfsbeheer uit twee evenwaardige luiken.

Het eerste luik is nieuw en gaat over ondernemerseigenschappen en –attitudes, zin voor risico's, het belang van een professionele begeleiding en het maken van een ondernemersplan. In de Europese Gemeenschap en daarbuiten is in de jongste jaren immers een consensus gegroeid over de noodzaak om de jeugd meer zin voor ondernemerschap bij te brengen.

Het tweede luik herneemt de oude inhoud van artikel 6, maar beperkt die ook tot een elementaire kennis, aangezien ik van mening ben dat in de oude versie te veel aandacht ging naar theoretische vaardigheden. De hervorming is gebeurd in overleg met Unizo.

Het is te vroeg om al een effect van de veranderingen van 1 september 2008 aan te wijzen. Het voltijds secundair onderwijs en het middenstandsonderwijs hebben uiteraard nog geen getuigschriften over de nieuwe basiskennis kunnen uitreiken, tenzij voor de versnelde opleidingen van die laatste onderwijsvorm.

Problemen op het gebied van kredietverlening worden algemeen vastgesteld. De nodige gegevens ontbreken echter om gefundeerde uitspraken te doen over het relatief effect van die fenomenen op de overlevingskansen van de ondernemingen.

In de actuele context is het mogelijk dat banken strengere voorwaarden bepalen. Het is echter ook een feit dat ondernemers minder investeren, wat inderdaad kan leiden tot minder starters of tot meer bedrijven die hun zaak moeten stopzetten.

Om voornoemd fenomeen te vermijden, heb ik het Participatiefonds gevraagd twee nieuwe producten, de Initioleuning en de Casheolening, te ontwerpen. Wij hebben nu ook een bemiddelaar bij het Participatiefonds.

In antwoord op uw laatste vraag merk ik op dat de horecasector altijd al een groot verloop heeft gekend. In de genoemde sector is ook plaats voor verschillende branches en niches. Zij moeten allen in de analyses worden betrokken, vooraleer over een eventuele remedie kan worden nagedacht.

Ik moet ook opmerken dat de deelsector van de restaurants behalve een verplichte basiskennis van het bedrijfsbeheer sinds 1988 ook eisen op het gebied van de beroepsbekwaamheid kent.

Voor de transportsector moet ik u naar de staatssecretaris bevoegd voor Mobiliteit verwijzen. Hij is overigens ook bevoegd voor het bepalen van de vereiste bekwaamheidsvoorwaarden voor toegang tot de transportsector.

05.03 **Peter Logghe** (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het aantal faillissementen stijgt inderdaad ook. Dat kan echter geen reden zijn om bij de pakken te blijven zitten.

Het is in elk geval alarmerend dat ook op algemeen vlak de zin voor ondernemerschap in België lager ligt dan in Europa. Bij ons begeven ongeveer 3 procent van de jongeren zich op het pad van het ondernemerschap, terwijl dat op Europees vlak ongeveer 6 procent is. Dat zijn zaken waarover wij ons in alle ernst moeten buigen en waarbij wij ons ernstig moeten afvragen of wij wel op de juiste manier bezig zijn.

Ten slotte, in uw laatste opmerking over de transportsector antwoordde u dat ik mij daartoe tot de minister

van Mobiliteit moet richten. Ik heb mijn vraag al aan hem gesteld. Hij heeft de moeilijkheden beaamd. Daar blijft het evenwel bij.

Misschien is het inderdaad nog te vroeg om conclusies te trekken, gelet op het feit dat de nieuwe kennisvoorwaarden inzake bedrijfsbeheer en ondernemerseigenschappen pas sinds 1 september 2008 van toepassing zijn.

Mevrouw de minister, ik zal de zaak niettemin opvolgen en er u op gezette tijdstippen over aanspreken. Het kan immers niet zijn dat, omwille van het feit dat de wetgeving nog maar pas in voege is, wij ons geen zorgen zouden mogen maken over of geen problemen zouden zien in de evolutie van het aantal faillissementen en van het aantal bedrijven dat het maar vijf jaar volhoudt. De kwestie moet onze aandacht blijven behouden.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

06 Question de Mme Thérèse Snoy et d'Oppuers à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "le brevet pour l'élevage de porcs" (n° 12544)

06 Vraag van mevrouw Thérèse Snoy et d'Oppuers aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "het octrooi voor het kweken van varkens" (nr. 12544)

06.01 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen!): Madame la ministre, selon Naturland, association allemande de producteurs bio, l'Office européen des brevets aurait octroyé, en juillet 2008, un brevet pour l'élevage de porcs à la multinationale Monsanto.

L'association des paysans bio allemands a déjà fait opposition à ce brevet et lançait récemment un cri d'alarme pour que d'autres acteurs de la filière bio fassent de même. La date limite du dépôt était le 15 avril 2009. Le brevet en question se base sur l'utilisation de gènes présents dans des races anciennes porcines et concernerait donc également les races utilisées en agriculture biologique.

La raison principale pour faire opposition est, selon cette association, d'ordre éthique: le brevet ne se base pas sur une invention mais vise, au contraire, la maîtrise de la production des denrées alimentaires. Naturland craint aussi que le brevet puisse avoir des conséquences importantes en matière de dépendance des éleveurs et des consommateurs.

On parle beaucoup des efforts de grandes multinationales comme Monsanto pour maîtriser le secteur de la production alimentaire. Aux États-Unis, un projet de loi vise également à maîtriser les petits élevages domestiques. Il y a de quoi s'alarmer.

Madame la ministre, pouvez-vous nous confirmer cette information concernant le brevetage de l'élevage des porcs? Y en a-t-il eu d'autres depuis le 16 juillet 2008? Quelle est la portée de cette décision? Cette décision s'applique-t-elle à nos élevages de porcs traditionnels, tels que le porc piétrain en Brabant wallon? La Belgique a-t-elle été consultée et a-t-elle pris position dans ce dossier?

06.02 Sabine Laruelle, ministre: Madame, je tiens avant tout à vous présenter mes excuses: mes services auraient dû prendre contact avec le secrétariat de la commission pour expliquer que ce sujet n'est pas de ma compétence. La question des brevets ressortit bien au SPF Économie, service de la Propriété intellectuelle, et ressortit donc à la compétence de mon collègue Vincent Van Quickenborne.

Le brevet dont il est question vise "use single nucleotide polymorphisms in the coding region of the porcine leptin receptor gene to enhance pork production". Au sens de la définition européenne des OGM, me dit-on, la technique utilisée ne serait pas un OGM.

En ce qui concerne la zootechnie, donc quant à savoir ce qu'il conviendrait de faire pour la production bio ou pas, il s'agit d'une compétence régionalisée depuis 2001.

Voilà pourquoi je vous présente mes excuses. J'ai dit à mes services qu'ils auraient dû téléphoner pour signaler qu'il ne s'agissait pas de ma compétence. Voilà aussi pourquoi je ne vous donnerai aucune autre réponse.

06.03 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen!): Madame la ministre, je regrette aussi. Que me conseillez-vous de faire?

06.04 Sabine Laruelle, ministre: De poser votre question à mon collègue en charge des brevets. Mais il ne pourra répondre que sur la partie brevets. La production des races anciennes de l'agriculture biologique relève des Régions. On ne peut, d'une part, vouloir régionaliser et, d'autre part, continuer à interroger les ministres fédéraux. Mon collègue Van Quickenborne pourra répondre à l'aspect purement brevet, mais la Région devra intervenir sur la zootechnie, le bio ou le piétrain.

06.05 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen!): Oui, mais vous comprenez l'enjeu sous-jacent: il s'agit de savoir si l'on brevetera les élevages. Et cela n'est pas non plus de votre compétence?

06.06 Sabine Laruelle, ministre: Non, croyez-moi: cette question m'intéresse au plus haut point, sur laquelle j'ai un avis personnel particulièrement intéressant, comme tout le monde le sait, mais je viens vous répondre en tant que ministre d'un gouvernement et je n'ai la compétence ni sur les brevets ni sur l'élevage. Sur la sécurité alimentaire, oui. S'il est question du maïs à introduire dans l'alimentation animale, oui.

06.07 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen!): J'en prends acte.

06.08 Sabine Laruelle, ministre: Je suis désolée. J'ai fait passer le message à mon cabinet: il n'est pas acceptable de vous trouver face à moi pour vous entendre dire seulement maintenant que ce n'est pas de ma compétence. Je suis plus embêtée que vous de devoir vous répondre cela. Au Parlement, quand on voit le mot "brevet", on devrait se douter que la question n'est pas pour moi. Ce n'est pas parce qu'on parle de porcs, de céréales, de tomates ou de pommes que c'est moi qui suis compétente!

06.09 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen!): Il y a aussi trois ministres dans les matières économiques compétents pour la consommation!

06.10 Sabine Laruelle, ministre: La prochaine fois que cela arrive, vous serez prévenus en temps et en heure.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

07 Question de Mme Thérèse Snoy et d'Oppuers à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "la commercialisation de viande issue de clones ou de leur progéniture" (n° 12580)

07 Vraag van mevrouw Thérèse Snoy et d'Oppuers aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "de verkoop van vlees afkomstig van gekloonde dieren of hun jongen" (nr. 12580)

07.01 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen!): Madame la ministre, au sujet de la viande issue de clones, l'opposition s'est élevée à tous les niveaux des institutions de l'Union européenne. Le Parlement européen a encore demandé récemment une législation interdisant la commercialisation dans l'Union européenne de viandes issues de clones ou de leur progéniture. Lors du vote du 25 mars dernier, les élus ont exclu ces produits du champ d'application de la proposition de règlement concernant les nouveaux aliments.

Cependant, un problème épineux subsiste. Il n'est en effet, à l'heure actuelle, pas possible de savoir si la viande commercialisée et importée en Europe provient d'animaux clonés ou pas. On sait qu'en principe, il n'y en a pas sur le marché, les sociétés européennes de biotechnologies ayant assuré qu'elles ne commercialisaient leurs produits qu'à l'exportation.

En revanche, nous sommes moins sûrs en ce qui concerne l'importation, car la législation vétérinaire n'oblige pas à déclarer le caractère cloné. J'aimerais donc savoir ce qu'il en est.

Est-il possible que de la viande issue d'animaux clonés soit commercialisée en Belgique et en Europe? Avons-nous défendu une position dans ce dossier? Nous sommes-nous inquiétés de cette situation? De quels moyens disposons-nous pour garantir que cette viande ne soit pas mise sur le marché, selon la

volonté assez unanime de nos gouvernements?

07.02 Sabine Laruelle, ministre: Monsieur le président, chère collègue, en dépit du vote intervenu au Parlement européen, les denrées alimentaires provenant d'animaux clonés tombent encore actuellement dans le champ d'application du règlement 258/97 sur les nouveaux aliments. Pour être commercialisées, ces denrées alimentaires doivent faire l'objet d'une autorisation au niveau européen. À ce jour, aucun dossier n'a été introduit. Les animaux issus du clonage sont à ce jour des cas tout à fait exceptionnels. Comme vous l'indiquez, ce type de denrée alimentaire ne se trouve en principe pas sur le marché européen.

Le nouveau projet de règlement actuellement en discussion et destiné à remplacer le règlement 258/97 inclut toujours ce type d'aliments dans son champ d'application et ne prévoit pas de changer la situation juridique actuelle. Situation qui devrait rester inchangée dans l'attente d'une future réglementation européenne relative à l'ensemble de la problématique du clonage.

Lors des travaux durant la première lecture au Conseil, le groupe d'experts a d'ailleurs ajouté un considérant qui prévoit que "la question des denrées alimentaires provenant d'animaux clonés et de leurs descendances devrait faire l'objet d'un rapport de la Commission au Conseil et au Parlement, suivi si approprié d'une proposition législative. Si une législation spécifique sur le clonage est adoptée, le champ du règlement 'Nouveaux aliments' devra être adapté en conséquence."

Je partage évidemment cette approche qui a le mérite de ne pas créer de vide juridique et de permettre d'aborder la problématique du clonage.

À ce jour, les animaux issus du clonage sont des cas exceptionnels. De ce fait, la possibilité de trouver dans le commerce de la viande qui en proviendrait est pour ainsi dire nulle sur le marché européen. Dans cette optique, il est correct d'affirmer qu'il n'existe aujourd'hui pas de règle spécifique, mais il me semble qu'au niveau belge, il serait injustifié d'avancer actuellement seuls dans cette démarche. Nous revoyons pour l'instant la problématique des aliments nouveaux et nous demanderons en outre à la Commission de faire rapport au Parlement et d'éventuellement prendre les dispositions législatives ad hoc pour toute la problématique de viande, notamment, issue de produits clonés.

07.03 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, madame la ministre, je partage votre avis: il faut une législation suffisamment explicite.

Si les élus du Parlement européen veulent exclure ces produits du champ d'application du règlement concernant les nouveaux aliments, je suppose que nous tiendrons compte de cette volonté. Alors, ces produits devront se retrouver ailleurs et bénéficier d'une procédure spécifique ou d'une exclusion.

07.04 Sabine Laruelle, ministre: Il faut prendre garde: si on exclut un produit d'un champ d'application sans fournir de réceptacle ailleurs, il n'y aurait plus de contrôle, plus de limite, plus d'encadrement. L'idée est de les maintenir pour l'instant parmi les nouveaux aliments, le temps d'adopter une législation spécifique.

07.05 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen!): Pour autant que cette façon de faire ne retarde pas l'arrivée d'une législation spécifique. Il semble que, comme par hasard, la Commission se trouve à nouveau divisée: les avis divergent entre la commissaire à la Santé Mme Vassiliou et le président M. Barroso. Je vous incite donc à la vigilance envers ce dossier: en effet, il s'agit d'éviter que l'affaire ne tombe dans un trou juridique ou que l'évolution ne soit trop rapide dans des pays émergents, ce qui risque de faire arriver ces produits clonés sur nos marchés, sans le savoir, faute d'avoir mis en place un dispositif de vigilance.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 Question de Mme Muriel Gerkens à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "la pension des conjoints aidants" (n° 12514)

08 Vraag van mevrouw Muriel Gerkens aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "het pensioen van de meewerkende echtgenoten" (nr. 12514)

08.01 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, madame la ministre, depuis le dépôt de ma question, vous avez apporté des précisions aux associations de conjointes aidantes. Cependant, il m'a semblé intéressant de maintenir cette question afin que les choses soient bien précisées.

Les conjointes aidantes ainsi que des membres de l'INASTI et de l'Unizo ont été interpellés par un projet de modification de la directive européenne 86/613. En effet, ce faisant, les épouses aidantes qui à l'âge de 50 ans sont entrées dans le régime du maxi-statut et qui termineront leur travail à 65 ans, étaient menacées de ne pas percevoir leur pension. La nouvelle directive prévoit le versement d'une cotisation pendant une durée équivalant à deux tiers d'une carrière complète pour avoir droit au versement d'une pension au conjoint aidant alors qu'il avait été entendu que le paiement durant une période de quinze ans de la cotisation donnait ce droit.

Selon certaines informations, cette question serait examinée par un bureau d'études au sein des services de l'INASTI.

Dans votre réponse qui m'a été communiquée par les associations de conjointes aidantes, vous dites que pour ce qui concerne les personnes qui avaient opté pour le maxi-statut alors qu'elles avaient déjà atteint un certain âge, une comparaison avait été faite entre les pensions individuelles et la pension du ménage et qu'il s'était avéré que cette dernière était plus avantageuse. C'est donc le taux le plus intéressant qui est retenu. Il s'agit là effectivement d'un principe qu'il faut maintenir en termes de couverture sociale.

Néanmoins, des craintes semblent subsister. Ainsi, certaines conjointes aidantes ne seront-elles pas amenées, dans certains cas, à cotiser moins et donc à être sous rémunérées? Des effets pervers ne risquent-ils pas d'apparaître au niveau de leur statut et de l'organisation? Qu'en est-il de la perception d'une pension par les conjointes aidantes cotisant au maxi-statut depuis 2003?

Comme elles n'ont cotisé que durant quinze ans, alors qu'il aurait fallu le faire pendant deux tiers d'une carrière complète, est-il exact qu'elles ne percevront rien à l'âge de la retraite? Je sais que vous répondrez que ce n'est pas le cas.

Qu'en est-il de l'étude demandée à l'INASTI pour répondre à ces questions?

Enfin, est-il vrai que des effets pervers pourraient apparaître dans l'organisation établie entre le conjoint aidant et l'indépendant pour maintenir des droits maximaux?

08.02 Sabine Laruelle, ministre: Comme vous l'avez souligné, votre question porte non seulement sur le statut du conjoint aidant, mais plus précisément sur le problème des pensions et, en particulier, la retraite des indépendants.

Dans le cas d'un ménage, le système prévoit que, lors de la prise de pension, les deux pensions individuelles sont calculées et que si leur somme est inférieure à leur pension de ménage, on octroie cette dernière. Il est évident que, lorsque la pension de ménage est plus importante, l'épouse doit renoncer à sa propre pension. C'est assez logique. Cette règle a un impact sur la valorisation des cotisations sociales payées par tous les conjoints, notamment les conjoints aidants.

Tout conjoint aidant qui cotise depuis 2003 dans le maxi-statut s'ouvre des droits personnels à la pension. Il peut aussi bien s'agir d'une première carrière professionnelle que d'un complément à une autre carrière. Nous connaissons beaucoup de femmes qui ont travaillé, se sont mariées et sont devenues conjoint aidant. Ces cas ne sont pas négligeables. Et donc, ces personnes ne partent pas de zéro.

Le conjoint aidant peut bénéficier de sa pension propre au taux d'isolé. Ce n'en est pas moins le cas si l'autre conjoint ne prend sa retraite qu'ultérieurement. Cela peut aussi se produire quand ils sont tous deux retraités et que la somme des deux pensions d'isolé est supérieure à la pension de ménage.

Après quinze ans de cotisation, la carrière du conjoint aidant peut être suffisante pour permettre que les deux pensions au taux isolé soient plus avantageuses que la pension au taux ménage. Plus la carrière est longue, plus cette possibilité augmente. N'oublions pas l'existence d'un système de malus exclusif chez les indépendants. On ne peut donc pas dire qu'une règle générale prévaut. Quant à savoir si c'est profitable, cela dépend du caractère complet de la carrière du conjoint principal et de la durée de la carrière du conjoint aidant. En revanche, il sera presque systématiquement intéressant de percevoir deux pensions d'isolé après deux tiers de carrière complète, car cela donne accès au mécanisme de la pension minimale.

Ces réponses rejoignent celles données par l'INASTI aux associations de conjointes aidantes.

La Conférence nationale pour les pensions se penche aussi sur la viabilité du système basé sur les possibilités de simplification. Il est évident que les modalités des réformes qui sortiront de cette Conférence devront tenir compte de la problématique dont on parle ici. Il ne faut pas que, d'une part, on ait mis en place le statut du conjoint aidant et que, d'autre part, on modifie les règles et que ce ne soit plus possible de payer ces pensions. J'y serai très attentive.

Les effets pervers sont très difficiles à définir. Au niveau des pensions des indépendants, la proportionnalité est très faible. De plus, il y a aussi des cotisations minimales. Cela ne sert à rien de descendre artificiellement trop bas la partie qui est imputée au conjoint aidant, parce qu'il y a des cotisations minimales en deçà desquelles on ne pourra pas descendre. Il faudra tenir compte du montant du ménage. Comme les pensions sont aussi quasi sans proportionnalité, je ne vois pas grand intérêt à en diminuer ou en augmenter un fortement pour obtenir une proportionnalité.

Cela ne joue pas dans les deux sens. Si on a de très hauts revenus, on paye plus de cotisations. Si on met une faible part sur le conjoint aidant, il devra quand même payer des cotisations minimales et l'autre risque de changer de tranche de cotisations, sans avoir une proportionnalité énorme. Quoi qu'on en dise, le système de pension des indépendants est le plus solidaire. Il y aura peut-être des effets pervers, mais je n'en ai pas encore connaissance.

08.03 Muriel Gerken (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, dans la réponse de la ministre se trouvent des éléments rassurants. Elle a recadré ce recours à la pension de ménage lorsqu'elle est supérieure à deux pensions individuelles. De plus, cela vaut pour l'ensemble des indépendants, ce n'est pas spécifique aux conjoints aidants. Là résidait l'essentiel de l'inquiétude des conjointes aidantes.

L'important est que ce système garantisse au maximum l'individualisation du droit. De plus, il est positif que l'on puisse vérifier que le système mis en place ne met pas en évidence le fait que les deux pensions individuelles ne sont pas assez intéressantes suite au choix du statut de conjoint aidant.

Je pense que, depuis 2003, il n'y a pas encore eu beaucoup de conjointes aidantes pensionnées. Les corrélations ne sont donc pas faciles à établir. Il serait intéressant de suivre ce qui se passe de sorte à voir si oui ou non des mécanismes de correction sont nécessaires.

Je partage votre avis sur le fait que le système de pension des indépendants est solidaire. La différence est que, pour un salarié, on connaît le revenu sur lequel est calculée la pension mais, pour un indépendant, c'est parfois un peu plus flou. Au niveau de la solidarité, on constate une moindre proportionnalité entre les cotisations versées et la pension octroyée.

Je voulais attirer votre attention sur ce point car il me semble important de pouvoir bénéficier plus souvent et plus vite de pensions individuelles combinées, qui permettent d'éviter de recourir à la pension de ménage.

08.04 Sabine Laruelle, ministre: Je voudrais quand même signaler qu'on ne peut obtenir tout de suite une pension minimale en n'ayant travaillé que deux ans. Il faut qu'on puisse financer le système. Mais vous avez raison; nous l'avons fait pour l'individualisation des droits.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

09 Question de Mme Jacqueline Galant au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "les agrégations pour l'exécution de travaux publics" (n° 11822)

09 Vraag van mevrouw Jacqueline Galant aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de erkenning voor het uitvoeren van openbare werken" (nr. 11822)

09.01 Jacqueline Galant (MR): Monsieur le ministre, j'ai été interpellée récemment par un chef d'entreprise qui voulait demander une agrégation pour réaliser des travaux publics et dont le dossier s'est vu mis en attente par le service "Qualité et Sécurité" de votre département qui lui a répondu qu'en dépit d'un dossier complet, la délivrance de l'attestation en question est encore soumise à plusieurs réunions et autorisations et qu'il faudra patienter deux à trois mois pour obtenir cet agrément.

Vous pouvez imaginer ce que représentent pour un chef d'entreprise ces longs mois d'attente qui peuvent

parfois mettre en péril ses finances et perturber l'organisation du travail. Comment expliquez-vous que la délivrance d'une attestation prenne autant de temps, alors que le SPF Économie affirme que le dossier est complet, et puisse entraver la bonne marche d'une entreprise? Comment expliquer un pareil laps de temps entre la réception du dossier et la ratification ministérielle?

09.02 Vincent Van Quickenborne, ministre: Monsieur le président, chère collègue, la procédure d'obtention d'une agréation est régie par la loi du 20 mars 1991 organisant l'agréation des entrepreneurs de travaux. Le secrétariat de la Commission d'agréation des entrepreneurs vérifie d'abord si le dossier de demande d'une entreprise est complet, c'est-à-dire si toutes les pièces légalement requises y figurent. Si c'est le cas, le dossier est soumis pour avis à la Commission fédérale d'agréation des entrepreneurs et celle-ci rend un avis au ministre régional compétent.

L'objectif est de traiter les demandes d'agréation le plus rapidement possible et, en tout cas, dans un délai raisonnable. Ce délai dépend notamment de la complexité des demandes et d'éléments externes à l'administration fédérale. Un délai de deux mois est un délai maximal. Il peut varier de quelques jours à deux mois parce que la Commission se réunit une fois par mois.

La Commission se penche sur une analyse approfondie des capacités techniques, financières et économiques ainsi que de l'intégrité professionnelle de l'entrepreneur sollicitant l'agréation. Il faut noter que l'agréation n'est qu'un des moyens utilisables pour se voir attribuer un marché public de travaux.

Les entreprises ont la possibilité, à l'occasion de chaque procédure de passation de marché, de déposer l'attestation de dossier complet et ne courent donc pas le risque de perdre un ou plusieurs marchés. L'agréation n'est pas une obligation mais une procédure destinée à faciliter la vie des entrepreneurs.

Néanmoins, la simplification de l'agréation des entrepreneurs est importante. Elle figure comme une des propositions reprises dans le plan d'action PME fédéral. J'examine actuellement avec ma collègue Sabine Laruelle ainsi qu'avec le secteur comment le principe de collecte unique de données peut être appliqué.

Des efforts considérables ont déjà été fournis ces dernières années au niveau de la simplification puisque mes services utilisent des banques de données tels que la Banque-Carrefour des Entreprises, Digiflow, MyFin et les banques de données du SPF Justice. 80% des données nécessaires pour une agréation en classe 1 sont déjà récoltées par voie électronique. Elles doivent être fournies par l'entreprise elle-même. Une simplification plus poussée serait possible si les autres banques de données devenaient consultables pour mes services, c'est-à-dire les données relatives à la TVA via le SPF Finances, les données relatives au nombre d'employés via l'ONSS, les données de fonds de sécurité d'existence et d'autres.

En plus, nous examinons les possibilités pour raccourcir le délai nécessaire pour l'obtention d'une agréation une fois que tout ceci sera réalisé.

09.03 Jacqueline Galant (MR): Je vous remercie, monsieur le ministre. Je suis heureuse d'apprendre que vous essayez de raccourcir encore ce délai. Vous dites qu'un soumissionnaire ne rencontre pas de difficultés quand il attend son attestation. Mais par le courrier qu'il reçoit, je peux vous signaler qu'il peut ne pas être pris dans le cadre d'un marché vu que le deuxième paragraphe dit qu'"il est à noter que la délivrance de l'attestation de dossier complet ne signifie nullement que l'intéressé obtiendra l'agréation demandée".

Cela signifie qu'ils ne peuvent soumissionner pour aucun marché. Dès lors, énormément de marchés leur passent sous le nez. Le dépôt de dossier ne signifie pas qu'il y aura un agrément. Un problème se pose à ce niveau. Ou alors il convient de supprimer cette phrase. Je vous parle d'un cas vécu. Je vous communiquerai les coordonnées de la société.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

10 Question de Mme Josée Lejeune au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "le recensement de la population" (n° 12230)

10 Vraag van mevrouw Josée Lejeune aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de volkstelling" (nr. 12230)

10.01 Josée Lejeune (MR): Monsieur le ministre, le recensement de la population belge est presque aussi âgé que la Belgique. En effet, le premier a eu lieu en 1846, et quatorze autres études ont déjà été réalisées. Elles ont été menées pratiquement tous les dix ans - la dernière ayant eu lieu en 2001.

L'objectif de ces études de masse était, dans un premier temps, de corriger les données des registres de la population. Par la suite, les enquêtes ont permis d'obtenir des informations sociales, démographiques et économiques sur l'ensemble de la population, et de voir comment elle variait à travers le temps. Ces images géostatistiques de la Belgique avaient un intérêt scientifique mais aussi stratégique. Alors que des pays tels que les États-Unis ou la Grande-Bretagne ont choisi de maintenir le recensement, la Belgique a décidé d'y renoncer après l'enquête statistique de 2001 qui avait été complétée par 96,9% des 10 millions de citoyens inscrits dans les registres de la population, des enquêtes ponctuelles, des groupes de sondages et une exploitation intensive des bases de données administratives devant remplacer le recensement.

Monsieur le ministre, quelles sont les avancées des groupes de travail à propos des enquêtes et des sondages qui doivent être effectués à partir de 2011? Les différents experts défendent les avantages du recensement, notamment en termes de prisme de réalités spatiales et sociales. Comment, via des enquêtes et des sondages votre département rendra-t-il compte de l'ensemble de la réalité sociale des Belges? Tous les dix ans et ce depuis 1846 avait lieu un recensement général. Le dernier recensement a eu un large écho, et une grande majorité de la population belge y a participé. Qu'en est-il de l'opportunité de revenir à un tel recensement?

10.02 Vincent Van Quickenborne, ministre: Monsieur le président, chère collègue, la décision du Conseil des ministres de remplacer le recensement classique en Belgique par un recensement basé sur les banques de données administratives a été prise le 20 mai 2000.

La Direction générale de la Statistique a, depuis lors, développé des alternatives visant à collecter des données socioéconomiques sans avoir recours à une enquête exhaustive en faisant appel à une ou plusieurs banques de données existantes ou agréées. Ces alternatives sont soumises au Conseil supérieur de Statistiques et font l'objet d'une concertation avec les Régions et les Communautés.

La faisabilité d'une telle alternative a été démontrée tant par les conseillers scientifiques désignés à cet effet que par le "Microcensus" dont les derniers résultats ont été reçus fin 2008.

Tous ces travaux ont été mis en œuvre en collaboration avec le SPP de la Politique scientifique et le monde scientifique.

Des études scientifiques ont clairement démontré que ces banques de données constituent une alternative valable à un recensement classique.

Ce recensement est un nouveau défi qui fait encore l'objet de discussions entre les acteurs concernés. Il est dès lors encore trop tôt pour détailler exactement les variables qui y seront reprises.

En outre, une nouvelle situation est créée par un règlement européen publié en 2007 qui aura une influence importante sur le projet et ses possibilités. Ce règlement définit clairement les données à fournir ainsi que le niveau de celles-ci. L'ensemble de tableaux croisés à fournir est beaucoup plus important qu'en 2001.

Il n'y a aucune raison de s'alarmer car la méthode de travail sera conforme aux obligations européennes tant pour ce qui est du type que du nombre et du niveau de détail des données disponibles.

Je suis persuadé que cette nouvelle méthode de travail satisfera le monde scientifique. Cette méthode permet, en outre, de rassembler, de traiter, de publier les données de manière plus efficace à un coût nettement inférieur pour les autorités et sans qu'il ne faille interroger chaque citoyen.

10.03 Josée Lejeune (MR): Monsieur le président, je voudrais remercier le ministre pour sa réponse.

Monsieur le ministre, je voudrais quand même vous rappeler la position de certains experts appartenant à différentes universités qui préconisent le retour au recensement classique. Ils soulignent que – je cite – "ces nouveaux outils vont occulter les réalités spatiales et sociales" et que "les données seront moins globales".

Ne pensez-vous pas, monsieur le ministre, que vu les arguments avancés par ces experts universitaires, il

serait intéressant de prévoir une étude complémentaire?

10.04 Vincent Van Quickenborne, ministre: Je suis toujours prêt à les écouter, mais je ne pense pas qu'il serait opportun de revenir maintenant sur une décision qui a été prise, il y a 9 ans, d'aller vers une méthode de recensement plus moderne.

Cela dit, je répète que je suis prêt à les écouter. Je vais donc contacter les personnes que vous avez citées afin de voir comment les impliquer dans notre étude. En effet, il est important d'arriver à un résultat équivalent à celui obtenu dans le passé. Lorsque la décision a été prise, j'étais parlementaire et le ministre en charge était Charles Picqué.

Lors du dernier recensement est apparu une énorme complexité pour les citoyens. Finalement, il y a eu des contraintes et des amendes.

Il faut arriver à un résultat semblable mais avec une autre méthode. Je suis disposé à discuter avec eux et à les laisser participer à cette concertation.

10.05 Josée Lejeune (MR): Je vous remercie, monsieur le ministre. Il faut que ce soit clair en commission: mon propos n'est pas de remettre en question les nouvelles méthodes. Cependant, il est intéressant d'associer ces interlocuteurs à votre cabinet et de se livrer à un échange au sujet de ce recensement.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 Vraag van mevrouw Meyrem Almaci aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de laattijdige betaling van facturen" (nr. 12370)

11 Question de Mme Meyrem Almaci au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "le retard dans le paiement de factures" (n° 12370)

11.01 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen!): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, kan ik het antwoord op mijn vraag schriftelijk krijgen, want ik zit ook in de bijzondere commissie en het is een zeer uitgebreide vraag over drie verschillende diensten?

11.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Ik heb het schriftelijk antwoord hier. Het staat er allemaal in. De gsm-nummer van mij en mijn medewerker staat er ook bij.

11.03 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen!): Voor het verslag wil ik nog opmerken dat dit niets persoonlijks in zich heeft.

De **voorzitter**: U gaat er geen detective op zetten.

11.04 Roel Deseyn (CD&V): Mijnheer de voorzitter, kan dat antwoord ook worden rondgedeeld.

De **voorzitter**: Wij kunnen vragen aan de minister of dat kan worden rondgedeeld.

11.05 Minister Vincent Van Quickenborne: Dat is geen probleem.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

12 Vraag van de heer Roel Deseyn aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de betalingen met bank- en kredietkaarten" (nr. 12499)

12 Question de M. Roel Deseyn au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "les paiements par cartes bancaires et cartes de crédit" (n° 12499)

12.01 Roel Deseyn (CD&V): Mijnheer de minister, de zaak heeft zeker actualiteitswaarde. Het zijn niet zo'n recente uitspraken van u, maar u heeft toch statements gemaakt rond het betalen met bank- en kredietkaarten. Er is ook de reclamecampagne vanuit bepaalde bedrijven die maximaal het gebruik van kredietkaarten gaan stimuleren. Daarom is het goed eens te kijken naar de economische impact daarvan en

te zien hoe die markt zich kan ontwikkelen en wat daar wenselijk is.

Uitbetalingen van bijvoorbeeld Mastercard worden vanaf 1 juli van dit jaar goedkoper. Men riskeert daar in de vreemde situatie te komen dat internationale betalingen goedkoper worden dan binnenlandse verrichtingen. Dan dringt misschien een interventie of een statement van de minister van Economie zich op. Ik kan mij immers niet indenken dat het ene dan aan een reële meerkost zou gebonden zijn.

Er is ook de btw-verlaging. Die discussie is nu politiek volop bezig. U heeft daar het statement gemaakt dat het interessant zou zijn dat daar de klant met een bankkaart betaalt. Dat zou als voorwaarde gelden. In dat verband had ik graag wat informatie van u bekomen.

Hoeveel procent van de betalingen in België gebeurt met bankkaarten enerzijds en met kredietkaarten anderzijds? Hoeveel zijn er nu in omloop? Over welk economisch fenomeen spreken we eigenlijk? Hoeveel procent van de Belgen beschikt over een bankkaart? Welke maatregelen werden reeds getroffen om het betalen met de bankkaart te promoten en de transactiekosten te beperken? Dat is een belangrijke zaak. Wat zijn de afspraken daarover met de bedrijven die actief zijn op die markt? Bent u nog van oordeel dat een vast bedrag voor de elektronische transactie wenselijk is dan wel een percentage van de transactiewaarde?

Ik stel die vraag ook omdat ik regelmatig reacties krijg van mensen die het zich eigenlijk ontszeggen en zeker de kleinhandelaars waarvan u in de toekomst verwacht dat zij zich nog meer engageren voor het elektronisch betaalverkeer. Men vindt het sop de kool niet waard. Zo wordt de service aan de consument en de klant ontnomen. Dat zou jammer zijn. Het is een economisch interessante markt, zeker voor bedrijven die actief zijn in datacommunicatie en elektronisch betaalverkeer. Misschien is het door een gebrek aan regelgeving of afspraken of door vastgeroeste gewoontes dat men niet meer echt in een economische logica zit.

Ten tweede, als we specifiek naar de horecasector gaan kijken, hoeveel betalingen gebeuren daar dan nu naar schatting per bankkaart of per kredietkaart? Welke maatregelen werden daar reeds getroffen om daar het zwartwerk maar ook het zwart betalingscircuit in de horeca tegen te gaan? Zal deze voorwaardelijke btw-verlaging worden ingevoerd? Wat is daar de laatste stand van zaken?

12.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Deseyn, u vraagt mij om cijfers. Ik heb geen cijfers kunnen krijgen, noch van de Algemene Directie Statistiek omdat zij niet over die informatie beschikt, noch van de Dienst voor de Mededinging omdat deze in het kader van een formeel onderzoek de informatie als vertrouwelijk moet behandelen.

Ik heb wel informatie bekomen bij Febelfin. Ik zal de cijfers niet voorlezen. Het is heel interessant om te weten hoeveel kaarten er in omloop zijn, hoeveel verrichtingen er gebeuren, over welke bedragen het gaat, het onderscheid tussen debet- en kredietkaarten, elektronisch geld, cheques, enzovoort. Ik zal u dat bezorgen.

Wat uw eerste twee vragen betreft, Atos – het vroegere Banksys – kon mij op 9 februari 2009 het volgende vertellen over de transacties van 2008. In België werden in 2008 1.175.784.600 transacties verwerkt, wat een stijging met bijna 5 procent betekent. Het overgrote deel van deze transacties betreft debetkaarten zoals Bancontact/Mister Cash, een uniek systeem bij ons. Hiermee werden in 2008 837 miljoen aankopen betaald.

Verder deelt men mee dat vooral de grensoverschrijdende betalingen door Belgen in het buitenland of buitenlanders in België een opvallende stijging met 25 procent kennen. Het aantal geldafhalingen dat met die kaarten gebeurde, bleef stabiel. Een kleiner aantal transacties werd gedaan met kredietkaarten. Ik geef u straks de cijfers.

Wat uw derde vraag betreft, ik meen dat het gebruik van het elektronisch betaalsysteem inderdaad belangrijke voordelen voor de maatschappij biedt en moet worden ondersteund. De mensen staan er misschien niet genoeg bij stil, maar de kostprijs van cashgeld ligt stukken hoger dan de kostprijs van elektronisch geld. Bij elektronisch geld kijkt men naar de fee die moet worden betaald, terwijl dat bij papieren geld onrechtstreeks ook door de consument wordt betaald. Ik denk bijvoorbeeld aan de door politiecombi's begeleide geldtransporten.

Cash geld is uiteraard ook vatbaar voor fraude en vervalsing, kan verloren gaan, enzovoort. Het elektronisch betaalsysteem heeft heel wat voordelen. Het heeft een kostprijs, maar het is voor mij belangrijk dat die

kosten op een evenwichtige manier worden verdeeld over alle marktpartijen – consumenten, handelaars en banken – precies om het gebruik ervan te ondersteunen.

Om mij ervan te vergewissen dat de kostprijs evenwichtig is verdeeld en er een correcte weergave is van de reële kosten, heb ik mijn Algemene Directie Mededinging recent bevolen een onderzoek te voeren naar de zogenaamde interchange fees die in ons land door Visa en MasterCard worden aangerekend voor de kredietkaartbetalingen.

Het resultaat van het onderzoek zal mij helpen in de onderhandelingen die ik nu aanvat met onder meer de kaartuitgiftemaatschappijen om tot de beoogde evenwichtige tarifiering te komen die het gebruik van elektronische betaalmiddelen verder kan ondersteunen.

U weet dat Neelie Kroes in Europa over de interchange fees voor betalingen tussen verschillende landen met zowel Visa als met MasterCard afspraken heeft gemaakt om voornoemde tarieven te verlagen. Bij ons zijn er de voorbije maanden ook dergelijke pogingen geweest tussen ondernemersorganisaties en de genoemde maatschappijen. Zij zijn niet gelukt.

Ik ben van plan twee zaken te ondernemen.

Ten eerste, ik zal zelf met mijn kabinetsmedewerkers trachten met de betrokken maatschappijen een overeenkomst te bekomen. Intussen voert de Dienst Mededinging een parallel onderzoek, om na te gaan of er op dat vlak geen misbruik is. Desgevallend overweeg ik zelfs een wetgevend initiatief, waarbij dergelijke tarieven gewoon worden gemaximaliseerd.

In elk geval, wat er tot op vandaag in ons land gebeurt, is voor mij niet aanvaardbaar.

Ik wil echter ook verwijzen naar de sterke rol die België heeft gespeeld bij het opzetten van SEPA, de eengemaakte, Europese betaalruimte. Over SEPA heeft een aantal collega's al vragen gesteld. De consument kan door SEPA voortaan met zijn vertrouwde bankkaart, tegen dezelfde voorwaarden als in België, in alle landen elektronische kaartverrichtingen uitvoeren. De impact op en het succes van SEPA voor het elektronische betalen blijkt uit de voormelde cijfers van Atos.

Ten slotte kan ik aanstippen dat wij bij de omzetting in Belgische wetgeving, tegen november 2009, van de richtlijn betreffende betalingsdiensten in de eengemaakte Europese betaalruimte de verdere promotie van het elektronisch betalen steeds voor ogen houden. Zulks zal helpen bij het streven naar een transparant, regelgevend kader.

Ik heb geen specifieke voorkeur om te bepalen of een kaarttransactie al dan niet best door middel van een vast tarief dan wel door een procentuele kost wordt getarifeerd. Ik ben van mening dat de klanten en leveranciers van betaalsystemen in een concurrentiële omgeving vrij moeten kunnen onderhandelen om de meest geschikte formule te identificeren.

Ik stel evenwel vast dat in het voorlopige, tussen commissaris Kroes en Master Card gesloten akkoord sprake is van een procentuele tarifiering. De Europese Commissie en MasterCard beschouwen de procentuele tarifiering bijgevolg als een aanvaardbare, geschikte manier van tarifieren.

Anderzijds blijf ik streven naar een concurrente, marktconforme tarifiering, waarbij elke partij op een evenwichtige manier een deel van de baten en de lasten draagt. In voornoemd kader verwijs ik opnieuw naar het onderzoek dat ik aan de Algemene Directie Mededinging heb gevraagd.

U hebt ook nog vragen over de btw gesteld.

Ik heb geen cijfers over betalen in respectievelijk restaurants, cafés en hotels. Daarover bestaan gewoon geen statistieken, omdat er deels cash en deels met een kaart wordt betaald. Het is onmogelijk na te gaan – het wordt in een kassasysteem ook niet geregistreerd – op welke manier wordt betaald. Desalniettemin zou zulks zeker interessante informatie zijn.

Daarmee heb ik geantwoord op uw eerste vraag.

Uw tweede vraag, de maatregelen om het zwartwerk tegen te gaan. U zult begrijpen dat dit eerder een

bevoegdheid is van collega Milquet.

12.03 Roel Deseyn (CD&V): (...) Het ging mij meer om de betalingen (...) inzake de werkvergoeding.

12.04 Minister Vincent Van Quickenborne: We zitten daar natuurlijk met het systeem van de btw-bonnetjes. U weet dat al een tijd terug de verplichting is ingevoerd om een btw-bonnetje af te geven. Misschien is het goed als u daarover collega Reynders eens ondervraagt, in welke mate daarop wordt gecontroleerd. Ik heb niet echt de indruk dat er daarop controles bestaan.

Het systeem van de btw-bonnetjes heeft de bedoeling om het geld dat circuleert in een sector ook transparant en duidelijk te houden.

Er zijn andere mogelijkheden. Ik denk bijvoorbeeld aan een systeem van kassaregisters, waarbij dat soort geld beter wordt geregistreerd. Ook bestaat de verplichting, boekhoudkundig, van ontvangsten; dagboeken die moeten worden gerespecteerd. Dat zijn de klassieke boekhoudregels, die dat soort geld ook duidelijk en transparant moeten houden.

Op dit ogenblik zijn er geen extra maatregelen, behalve de maatregelen die ik heb opgesomd, voor de horeca.

Dat belet niet, in het raam van de discussie over het btw-tarief van 6 procent, dat wij als regering of dat het Parlement toch een zeker engagement moet vragen van de sector om te trachten het zwart geld en ook het zwartwerk uit die sector weg te krijgen.

Het debat over al dan niet elektronische betalingen, werd naar aanleiding van vragen van collega's hier ook al gevoerd. Ik heb toen ook gezegd dat ik met de sector rond de tafel zou gaan zitten. Dat is intussen gebeurd. Er circuleren andere voorstellen om het zwart geld uit die sector te krijgen.

Dus, zal de voorwaardelijke btw-verlaging worden ingevoerd zoals aangekondigd? Ik ben daar voorstander van. Ik meen te hebben begrepen dat uw partij daar ook voorstander van is.

Alleen rijzen de volgende vragen. Welke ruimte geeft Europa ons om die verlaging toe te staan? Gaat het enkel over voeding, of ook over drank? Gaat het enkel over restaurants dan wel ook over cafés? Die definities zijn nog niet volledig bepaald. De volgende Ecofin-raad moeten we daarvoor afwachten.

Een tweede belangrijk punt is natuurlijk de budgettaire impact van die maatregel. Ik denk namelijk dat er hoe dan ook sprake moet zijn van een afspraak met de sector om te trachten toch zo veel mogelijk het zwartwerk en het zwart geld uit die sector te bannen op het ogenblik dat die 6 procent wordt ingevoerd; Dat lijkt mij het minste dat we kunnen vragen.

In die condities ben ik uiteraard voorstander van de verlaging van de btw.

12.05 Roel Deseyn (CD&V): Mijnheer de minister, bedankt voor uw engagementen, die u concreet hebt uitgesproken. Ik denk dat het principe van de proportionaliteit heel belangrijk zal zijn voor de onderhandelingen in de komende weken en maanden. Een buitenlandse transactie mag bijvoorbeeld niet goedkoper zijn dan een binnenlandse. Als het gaat over een vast bedrag, dan moet dat proportioneel zijn ten opzichte van het absoluut betaalde bedrag.

Ik zit daar meer op de lijn van Neelie Kroes, die over relatieve verhoudingen spreekt. De handelaar, die klant is van die betaalmaatschappijen, voelt zich op den duur de dupe. Dat is de wereld op zijn kop. Dat zegt u zelf. Dat is eigenlijk zeer jammer. Ik hoop dat ik achter de gevels van onze vrienden-handelaars in ons dorp, waar uw beeltenis nu prijkt, binnenkort ook de kaarten mag bovenhalen, of het nu in het café of bij de bakker is.

12.06 Minister Vincent Van Quickenborne: In Brussel gebeurt dat veel, bij ons minder.

12.07 Roel Deseyn (CD&V): (...)

12.08 Minister Vincent Van Quickenborne: U doet niet mee?

We laten de tekst kopiëren en aan de commissieleden verdelen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

13 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "het Europees Observatorium tegen namaak en piraterij" (nr. 12503)

13 Question de M. Peter Logghe au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "l'Observatoire européen de la contrefaçon et du piratage" (n° 12503)

13.01 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de Europese Commissie zou met het idee spelen om een Europees Observatorium tegen namaakproducten en piraterij op te richten. De reden is dat de verschillende politie- en douanediens ten onvoldoende samenwerken waardoor heel wat criminelen door de mazen van het net glippen. Op zich is het een interessant idee. De vraag is alleen hoe zulks wordt geconcretiseerd.

Heeft u weet van het initiatief? Heeft u eventuele bedenkingen?

Op welke manier zal België hieraan deelnemen? Hebben wij expertise op het vlak van namaak en piraterij, die kan bijdragen aan dit project?

Ik verneem dat het de bedoeling is om informatie uit te wisselen en de uitwisseling te harmoniseren. Wat bedoelt men hiermee? Is dit enkel op informaticavlak? Worden er gestructureerde procedures gevolgd of opgezet om met elkaar te communiceren?

Wanneer zal het Europees Observatorium operationeel zijn?

Het zal wellicht – en hopelijk – niet alleen de bedoeling zijn om informatie uit te wisselen, maar ook om de vervolging op elkaar af te stemmen. Het is al zo moeilijk om onze politiemensen op Frans grondgebied operationele bevoegdheid te geven, terwijl Franse politiemensen in België wel kunnen opereren. De vraag is dan ook hoe ernstig een en ander wel is. Ik ben benieuwd naar uw antwoord.

13.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Mijnheer de voorzitter, collega, het Europees Observatorium is officieel voorgesteld op 2 april tijdens de High Level-conferentie betreffende namaak en piraterij in Brussel. De oprichting van het observatorium vloeit voort uit de resolutie van 25 september 2008 van de Raad betreffende een algemeen Europees plan.

Deze resolutie verzocht de Commissie op basis van bestaande structuren een Europees Observatorium voor namaak en piraterij op te zetten dat het mogelijk moet maken om aan de hand van gegevens die de openbare en private sector wensen te verstrekken, de omvang van namaak en piraterij geregeld te evalueren en het fenomeen nauwkeuriger te analyseren.

Het observatorium kan naast haar taak als informatieplatform eveneens bijdragen tot een betere coördinatie tussen handhavingsautoriteiten, het vaststellen van de best practices en de sensibilisatie.

Het opzet van het observatorium wordt door ons land ondersteund. Meermaals werd er immers vastgesteld dat er een gebrek is aan betrouwbare gegevens die toelaten het fenomeen op de interne markt te meten. De gegevens die momenteel beschikbaar zijn, geven alleen een idee van het volume van namaakgoederen die aan de buitengrenzen van de EU worden tegengehouden. De cijfers met betrekking tot het volume van namaakgoederen die op de interne markt circuleren, zijn momenteel te gediversifieerd. Slechts enkele industrieën houden gegevens bij. Ook de verschillende nationale opsporingsdiensten beschikken ongetwijfeld over interessante statistieken. Deze gegevens zijn niet gecentraliseerd, wat een correcte analyse moeilijk of zelfs onmogelijk maakt.

Om de juiste prioriteiten en noden met betrekking tot namaakbestrijding vast te stellen, is het absoluut noodzakelijk te weten welk producten, sectoren, lidstaten en regio's binnen de EU gevoeliger zijn voor namaak dan andere.

Ons land kan op termijn zeker en vast een bijdrage leveren aan dit project. België beschikt immers over belangrijke expertise op dit gebied. De Belgische Douane zet volgens de DG Taxud steeds behoorlijke

cijfers neer betreffende de opsporing van namaak. Ik herinner mij trouwens een artikel van voor de verkiezing van 2007 waar tot in een Amerikaanse krant The Wall Street Journal een man die bij ons in dienst is bij de douane, geroemd werd om zijn voortreffelijke neus in verband met het identificeren van namaakgoederen. Hij kon bijvoorbeeld perfect detecteren welke sigaretten waren vervalst en welke niet.

Wij kunnen hier eveneens verwijzen naar de dienst Namaakbestrijding, die in mijn departement zit bij de Algemene Dienst Controle en Bemiddeling, dus de Economische Inspectie, die actief op de Belgische markt opspoort. De dienst is bij ons opgestart in oktober 2007 op basis van de wet van 15 mei 2007 betreffende de bestraffing van namaak en piraterij van intellectuele eigendomsrechten.

Ik heb enkele weken geleden trouwens ook bekendgemaakt dat wij de wetgeving verder gaan verfijnen. Er worden immers nogal wat controles gedaan in winkels en op markten om namaakgoederen op te sporen. Die goederen worden vernietigd. Wij hebben onlangs in de Ministerraad ook beslist om een systeem van minnelijke schikkingen in te voeren, zodat wij mensen nog sneller kunnen vervolgen.

Zoals reeds bij uw eerste vraag vermeld zijn de huidige beschikbare gegevens dus onvolledig. Bovendien zijn de betrokken gegevens niet geharmoniseerd. Sommige bronnen baseren hun statistiek op het aantal inbreuken, andere op het volume van inbreuken terwijl weer andere eveneens de waarde van inbreukmakende goederen in rekening brengen. Sommige bronnen verzamelen bovendien enkel informatie over de oorsprong van de namaak.

Het belangrijkste doel van het observatorium is dan ook de beschikbare gegevens te centraliseren en indien mogelijk de aard van de gegevens te systematiseren en te harmoniseren. Het observatorium is gelanceerd op 2 april en is sindsdien ook operationeel. Wat de internationale politiesamenwerking betreft, dien ik u erop te wijzen dat de vraag behoort tot de bevoegdheid van de collega's van Justitie en Binnenlandse Zaken.

13.03 Peter Logghe (Vlaams Belang): Ik noteer dat het cijfermateriaal zodanig dispaaraat is dat daar weinig mee aan te vangen valt en dat de eerste taak van het observatorium erin bestaat het cijfermateriaal beschikbaar te maken. Meten is de eerste plicht.

Mijnheer de minister, ik meen dat dit onmiddellijk ook de lakmoesproef zal zijn voor het Europees observatorium, het bekendmaken van gemeten cijfers en resultaten. Ik kijk met belangstelling uit naar het eerste rapport. Ik neem aan dat u nog niet weet wanneer het eerste rapport van het Europees observatorium zal worden bekendgemaakt maar ik zet dit in rappel want ik ben benieuwd naar de cijfers.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

14 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "een verkoopsstunt bij KIA" (nr. 12504)

14 Question de M. Peter Logghe au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "un coup de marketing chez KIA" (n° 12504)

14.01 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, iets wat ik in de krant las en wat ik tweemaal heb moeten lezen om het ten volle te begrijpen en goed te laten bezinken bij mij.

Mijnheer de minister, de Koreaanse autofabrikant lanceerde de verkoopsstunt bij uitstek volgens mij in deze economisch barre tijden. Als een koper van een KIA wordt ontslagen, volstaat het een document C4 binnen te brengen, waarop KIA de wagen verder zal afbetalen. Ik vind dat schitterend! Geen extra kosten, stel u voor.

De regeling geldt in geval van gedwongen ontslag, tijdelijke werkloosheid, arbeidsongeschiktheid, invaliditeit en overlijden. Die drie waarborgen vindt u natuurlijk ook terug in een vrij klassieke verzekering, maar zelf ontslag nemen of wegens dwingende redenen aan de deur worden gezet vallen in elk geval buiten de regeling.

Mijn eerste vraag is al wat gedateerd, vooral gelet op uw uitspraak om het verbod op koppelverkoop zo snel mogelijk in de vergeethoek te duwen. Is dit een wettelijk geoorloofde vorm van koppelverkoop, vindt u? Ik weet niet of u daar bepaalde ideeën over heeft.

Voor de consument is het belangrijk, vooral voor de bescherming van zijn rechten, om te weten hoeveel dekking er eigenlijk in deze verzekeringspot zit. Met andere woorden, hoeveel potentiële klanten kunnen door die bijkomende KIA-waARBorg worden betaald? Ik denk dat er toch geen sprake kan zijn van een onbeperkte dekking, of vergis ik mij ter zake?

Een derde vraag, belangrijk voor de verzekeringsmaatschappijen. Dan gaan we naar de andere kant van de waARBorg kijken: de maatschappij die het moet indekken, die uiteindelijk klaar zal moeten staan voor de betalingen. Belangrijk voor die verzekeringsmaatschappij is het moment te kennen waarop de consument terug aan het werk gaat. Op dat moment valt zijn waARBorg weg. Op welke manier zal die verzekeringsmaatschappij de controle uitvoeren? Heeft u daar enig zicht op, mijnheer de minister?

De verkoopsstunt kan alleen maar omdat KIA aan de verzekeringsmaatschappij die de risico's zal indekken een risicopremie heeft uitbetaald of zal moeten uitbetalen. Heeft u enig idee van de grootte van die risicopremie? Het is een vrij nieuw verkoopsgegeven en misschien heeft u daar wel meer informatie over.

14.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Mijnheer de voorzitter, collega, louter op basis van de informatie uit uw vraag is het mogelijk dat het hier gaat om een gezamenlijk aanbod dat onder het wettelijk verbod van koppelverkoop valt. Tot op heden ontving mijn dienst geen klacht over deze actie en is op de website van KIA zelf ook geen informatie hierover terug te vinden. Wij hebben dit gisteren nog eens laten verifiëren.

Desalniettemin heb ik intussen de Economische Inspectie de opdracht gegeven om een informeel onderzoek op te starten naar deze actie en de aangeboden producten. Indien een inbreuk op het verbod op koppelverkoop wordt vastgesteld, zal in eerste instantie een proces-verbaal van waarschuwing worden opgesteld om de praktijk te doen stop zetten. Ook al ben ik van mening dat het verbod op koppelverkoop best wordt omgezet in een consumentvriendelijk systeem met voordeel van transparantie en keuzevrijheid is de wet de wet en moet de wet worden gerespecteerd zolang zij niet is gewijzigd.

Volgens mijn informatie zou het aanbod beperkt zijn tot de wagens die de constructeur in april 2009 zou verkopen. Bovendien is de verzekeringswaARBorg beperkt tot een termijn tussen 12 en ten hoogste 84 maandbetalingen, een bedrag van ten hoogste 50.000 euro. Een verzekeringsovereenkomst is een overeenkomst die door alle partijen te goeder trouw moet worden uitgevoerd. De consument die zich niet meer bevindt in de toestand die aanleiding heeft gegeven tot de tussenkomst van de verzekeraar is contractueel gehouden dit te melden. Zo niet bevindt hij zich in een toestand van verzekeringsfraude met alle gevolgen die dit met zich meebrengt.

Ik ben niet op de hoogte van de commerciële afspraken tussen een autoconstructeur en een verzekeringsonderneming. Zelfs voor een individuele consument kan hierop geen eensluidend antwoord worden gegeven omdat de verzekeringspremie wordt berekend overeenkomstig de risicokarakteristieken van die welbepaalde consument.

14.03 **Peter Logghe** (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. De wet is inderdaad de wet en zolang die niet is gewijzigd, moet een en ander worden bekeken. Als het hier zou gaan om een ongeoorloofde vorm van gezamenlijk aanbod of koppelverkoop vraag ik mij alleen af, mijnheer de minister, of men ook niet het onderzoek moet voeren naar de risicopremie.

14.04 Minister **Vincent Van Quickenborne**: U weet dat de economische inspectie de voorbije weken en maanden bijzonder actief is geweest in de dossiers van ING en Axa. Zij moesten beide hun campagne intrekken op basis van een actieve economische inspectie. Zelfs in de paasvakantie heeft zij op minder dan een aantal dagen tijd een proces-verbaal van waarschuwing uitgeschreven en beide banken tot aanpassingen gedwongen.

Ik veronderstel dat dit dossier op dezelfde manier zal worden aangepakt. Op basis van onze informatie is deze actie in alle stilte afgevoerd. Er is nauwelijks iets over terug te vinden. Uw suggestie om in het raam van ons onderzoek de impact op de risicopremie te onderzoeken is het vragen waard aan de Economische Inspectie.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

15 Vraag van mevrouw Sofie Staelraeve aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "het leveren van achtergrondmuziek via streaming" (nr. 12566)

15 Question de Mme Sofie Staelraeve au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "la diffusion d'une musique de fond par le biais du streaming" (n° 12566)

15.01 Sofie Staelraeve (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, er zijn verschillende muziekleveranciers of content providers die publieke ruimtes zoals winkels, horecabedrijven en sportcomplexen voorzien van achtergrondmuziek. Tot op heden kon dat vooral via een centraal punt naar een of meerdere locaties worden gestuurd of via bepaalde fysieke geluidsdragers of via satelliet.

Nu is er een nieuwe techniek op de markt, die ook al in Nederland en een aantal andere landen bestaat, die alles centraliseert. Vanuit een centraal punt kan men veel meer op maat van de klant werken en achtergrondmuziek voor de handelaar of de winkel leveren. Bovendien zijn hieraan ook geen opslagkosten meer verbonden en is dat gewoon efficiënter en eenvoudiger geregeld.

Om dat te kunnen doen, moeten de leveranciers een licentie hebben van de auteurs, de uitvoerders en de platenmaatschappijen, dus van SABAM. In Nederland werd een dergelijke licentie al gegeven, in België nog niet.

Mijnheer de minister, hebt u een zicht op de werking van SABAM ter zake? Men zou in onderhandeling zijn, maar hoe snel of bereidwillig is zij om dat ook in te voeren in België? Wat is uw mening daarover? Welke concrete stappen zult u ondernemen?

15.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Ik kan inderdaad bevestigen dat de beheersvennootschap SABAM of een andere beheersvennootschap op dit ogenblik, in tegenstelling tot in Nederland, nog niet in een licentie voorziet voor leveranciers die achtergrondmuziek op die manier aanbieden. Het spreekt voor zich dat ik dat samen met u betreur. Maar u weet eveneens dat auteurs, uitvoerende kunstenaars en producenten in dat verband, respectievelijk op basis van de artikelen 1/35 en 39 van de auteurswet over een exclusief recht beschikken. Dat betekent dat de toelating voor het aanbieden van muziek via dat kanaal bijgevolg enkel door henzelf kan worden gegeven.

Niettemin dienen auteurs, uitvoerende kunstenaars en producenten, of liever nog de beheersvennootschap in geval die hun repertoire vertegenwoordigt, er steeds rekening mee te houden dat een weigering tot het aanbieden van dergelijke licentie in bepaalde omstandigheden onder bepaalde voorwaarden als rechtsmisbruik of misbruik van machtspositie kan worden geïnterpreteerd.

Ik ben echter van mening dat, onder voorbehoud van de concrete omstandigheden, voorbehoud van de uitspraken van de hoven en rechtbanken hierover, op dit ogenblik vooralsnog nog geen sprake is van rechtsmisbruik of misbruik van machtspositie door de beheersvennootschap, om de volgende twee redenen.

Ten eerste, SABAM voorziet in samenwerking met SIMIM actueel reeds in een licentie voor leveranciers van achtergrondmuziek, waarbij toelating wordt verleend om muziekbestanden in een centrale opslagplaats op server te plaatsen en die bestanden via een abonnementsstelsel aan te bieden volgens een tariefschema dat rekening houdt met het aantal beschikbaar gestelde bestanden voor de klant. Dat verloopt dan wel via pc's die bij de klanten worden geïnstalleerd en de bestanden worden op die pc's geplaatst en regelmatig vernieuwd. Hieruit blijkt dat in ieder geval beheersvennootschappen niet de bedoeling hebben om die markt af te sluiten.

Ten tweede kan ik u meedelen dat de beheersvennootschappen op dit ogenblik in onderling overleg met elkaar werken aan een tarief voor het aanleveren van achtergrondmuziek via streaming, waardoor weldra achtergrondmuziek door leveranciers zou kunnen worden aangeboden aan de horeca, winkels en andere openbare plaatsen. Hoop doet leven.

15.03 Sofie Staelraeve (Open Vld): Dank u wel voor uw antwoord. Uiteraard gebeurt het al, zoals u hebt aangehaald. Het is uiteraard de bevoegdheid van de beheersvennootschappen. Zij zijn aan het onderhandelen, maar met u hoop ik dat daar snel vordering in komt. Het is even afwachten daaromtrent.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

16 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "een vereenvoudiging van het stelsel van de bouw- en verbouwpremies" (nr. 12674)

16 Question de M. Peter Logghe au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "la simplification du système des primes à la construction et à la transformation" (n° 12674)

16.01 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, einde mei zou de zogenaamde groene lening van toepassing worden. Wie leent voor een investering in milieuvriendelijke technologieën, kan rekenen op een extra interestkorting van de federale overheid. Dat zou neerkomen op 1,5 procent. De korting zou gelden voor huurders en vruchtgebruikers. Daar zit de vraag of het probleem niet.

Ik lees echter dat dit reeds gaat over bouwpremie 2340. De mensen zien door het bos de bomen niet meer of door de bomen het bos niet meer. Wie kan ik hierover beter ondervragen dan de minister van Ondernemen en Vereenvoudigen?

Is de federale regering zich ervan bewust dat de onoverzichtelijke verzameling van premies, bouw- en verbouwpremies steeds aangroeit? Er zijn er Vlaamse, provinciale en federale, noem maar op. Op welke manier is dit nog beheersbaar? Op welke manier kan een kandidaat-bouwer hieruit nog wijs geraken?

Ligt hier geen eersterangsdoelstelling voor u weggelegd? Zou u er niet voor kunnen zorgen dat bijvoorbeeld het aantal federale premies tot een absoluut minimum wordt herleid of dat dit allemaal samen wordt gegoten in een of andere vorm?

In hoeverre behoort het vereenvoudigen van dit soort van onoverzichtelijke reeksen premies en tussenkomsten tot de prioriteit van deze regering? Welke vereenvoudigingen staan er op de agenda voor de komende maanden? Ik zou die laatste vraag wat willen uitbreiden tot het komende half jaar. Ik veronderstel dat er voor juni niet al te veel meer zal gebeuren. Wat staat er nog op de agenda voor het einde van het jaar op het vlak van vereenvoudiging?

16.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Mijnheer de voorzitter, collega, via de website www.premiezoeker.be heb ik inderdaad vastgesteld dat er in Vlaanderen op dit ogenblik 2.342 premies bestaan waarop men recht kan hebben bij de uitvoering van werken aan een woning. Op basis van het invullen van de postcode, ontvangt men een duidelijk overzicht – dat werkt wel goed – van alle federale, regionale, provinciale, netbeheerder- en gemeentelijke tegemoetkomingen. Niet te vergeten, bijvoorbeeld, is Eandis, dat nogal wat steunmaatregelen biedt.

U vraagt of we iets kunnen doen om het aantal premies te vereenvoudigen tot een aanvaardbaar niveau.

Welnu, op federaal niveau zie ik op dit ogenblik 26 verschillende tegemoetkomingen. Die tegemoetkomingen kunnen worden verdeeld in vier categorieën: de belastingvermindering voor energiebesparende uitgaven; de belastingvermindering voor brand- en inbraakpreventie; de rechtstreekse aftrek voor de beveiliging van beroepslokalen en het verlaagd btw-tarief van 6 procent voor renovatie van woningen ouder dan vijf jaar. Ik denk dat op federaal niveau die fiscale verminderingen overzichtelijk zijn en ook voldoende eenvoudig zijn. Ik ben dus niet van plan om daar eender welke premie te schrappen.

Wat de andere premies en tegemoetkomingen betreft, kan ik inderdaad met u vaststellen dat er heel wat verschillende premies bestaan waarop burgers aanspraak hebben. Die premies behoren tot de bevoegdheid van andere niveaus, zoals het Vlaams niveau, regionaal, provinciaal en lokaal. U weet dat ik daar als federaal minister, goed wakend over het respecteren van onze Grondwet, geen bevoegdheid over heb.

Ik zou ook niet durven suggereren dat ik daar bevoegdheid over heb. Om heel eerlijk te zijn, als het gaat over de premies hebben wij momenteel federaal geen plannen om die noemenswaardig af te slanken. Wat ik wel permanent doe is erop toezien dat als wij een maatregel nemen, bijvoorbeeld de 6 procent btw voor de nieuwbouw – dat komt dan niet in de krant –, dat die maatregel zo eenvoudig mogelijk is. In het oorspronkelijke plan van 6 procent btw voor nieuwbouw had men bepaald dat elke bouwheer een kopie moest maken van zijn hele bouwdoossier om de 6 procent te bekomen. Uiteindelijk is dat niet ingevoerd omdat wij proactief proberen dat soort moeilijkheden tegen te gaan.

We hebben een heel interessante discussie gehad naar aanleiding van de beleidsnota over vereenvoudiging. Zonder volledig te kunnen of willen zijn vermeld ik even wat er voor de komende maanden

aan de agenda staat. U weet dat de elektronische identiteitskaart tegen september volledig is uitgerold. De mensen vragen zich terecht af wat ze nu met die kaart kunnen doen. We gaan de komende weken op tournee door heel wat steden en gemeenten in België en Vlaanderen om de bestaande en de nieuwe toepassingen van de elektronische identiteitskaart kenbaar te maken. Er wordt te weinig gebruik van gemaakt en dat is iets waaraan we de komende tijd voldoende aandacht zullen besteden.

Voor de rest verwijs ik u met veel genoegen naar de beleidsnota, onder andere met betrekking tot elektronische maaltijdcheques. We werken volop aan dergelijke zaken. Eenmaal de zaken rond zijn, zal ik ze u als zodanig meedelen.

16.03 Peter Logghe (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik kan kort zijn in mijn repliek. Ik dank de minister voor zijn antwoord en vooral voor de vermelding van het juiste aantal bouw- en verbouwpremies. Het doet altijd plezier om te merken dat de vraag wordt beantwoord.

U hebt natuurlijk gelijk dat alles met alles samenhangt in dit land, federale met gewestelijke materies. Voor onze partij is het duidelijk dat er een niveau te veel is. Dat weet u al lang, mijnheer de minister. Dat lost natuurlijk de veelheid van de bouwpremies niet op, integendeel. Wij zullen de situatie opvolgen en in het Vlaams Parlement de vraag laten stellen hoe men daar naar de zaken kijkt. Wie weet komen we er wel uit.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.27 uur.
La réunion publique de commission est levée à 16.27 heures.*